

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 26 Listopada r. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia datagazet sankt-petersburskich jest dnia 16 listopada.

Naywyższy Reskrypt do Jenerała Kawaleryi, Hrabiego Wittgensteina:

Hrabio Pietrze Krystjanowiczu!

Powierzoną wam armiją, obeyrzaną przeze Mnie w okolicach Tulczyna, miałem rzetelne zadowolenie, znaleźć we wszystkich częściach w stanie tak odznaczającym się, iż ona, podług najwyższej sprawiedliwości, może stanąć w równi z najlepszymi wojskami armii Rosyjskiej. Doprowadzenie jej do tego stanu, przyznając niezmordowanym trudom i staraniom waszym, za które przyjemno Mi oświadczyć wam ninieyszem zupełną i rzetelną Moją wdzięczność, przeżywając z resztą nazawsze ku wam przychylnym.

(podpisano) ALEXANDER.

w Wozneszeńsku dnia 14 października 1823.

Przez Naywyższy rozkaz dzienny, datowany w Carskiem Siele dnia 6 listopada, Xiażę Menszykow, Jenerał adjutant J. C. M. przeznaczony do kolegium spraw zagranicznych.

Xiężniczki Alexandra i Barbara Repninowany, córki jenerała porucznika Xiężcia Repnina, zostaly mianowane Pannami honorowemi NN. CESARZOWYCH.

Radca stanu Mohilewski, kierujący ekspedycją rewizyi rachunków, otrzymał order s. Włodzimierza 3ciej klasy.

Ukaz J. C. M. do Kapituły orderów. Uważając gorliwość, z jaką sir Robert Wilson, były jenerał woysk Króla Jmci Brytanii Wielkiej, służył w roku 1813, sprawie oswobodzenia Europy, udzieliliśmy jemu w owym czasie pamiętnym, ozdoby, na które zdał się Nam zasłużyć na polu walki.

Uważając, że teraz rzeczony sir Robert Wilson stara się wzniecać wszędzie zamieszanie i nieład; że wszędzie daje się widzieć działającym w szeregach nieczemnych sprawców anarchy i rewolucyi, a znieważającym ozdoby jemu udzielone; rozkazujemy Naszey kapitule orderów wykreślić imię sir Roberta Wilsona z listy Kawalerów Naszych orderów. (podpisano) ALEXANDER.

Moskwa dnia 26 sierpnia.

Kurs sankt-petersburski d. 13 listopada: dukat hollen. nowy 11 r. 40 kop., stary 11 r. 10 kop. Zmiana złota 2 r. 89 kop. Zmiana srebra 2 r. 74 kop. Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygnacyami — — — 100 — } procentów
68 brzęczącą monetą — — —
58 takąż — — — — 85½

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 18 listopada.

Dzisiejsza gazeta tuteysza zawiera co następuje: „Przekonał się N. Cesarz Jmć, iż były Król Lewski-Angielski jenerał major Robert Wilson, stał się wcale niegodnym ozdób wojskowych austriackich, nadanych mu dawniey w nagrodę waleczności jego, okazanej na polu bitwy, w różnych

zdarzeniach, a to przez swoje późniejszye czynne związki z wiehrzycielami i rewolucyonistami w kilku krajach, i przez kroki, czynione jawnie ku ich wspieraniu; raczył więc ogłosić rzeczzonego Roberta Wilsona za utracającego takowe ozdoby; i tym celem wydać rozkaz do właściwey kancelaryi orderów, aby imię jego z listy członków orderowych wyniszała. (D. A.)

FRANCYA.

Paryż dnia 15 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć dał niedawno prywatne wysłuchanie pułkownikowi Baturlin, adjutantowi N. Cesarza Jmci Rosyjskiego.

Xiażę Angouleme (pisze tuteyszy Dziennik handlowy) przybył prywatnie do Madrytu, i przez ciąg pobytu swego w tej stolicy, rzadko pokazywał się publicznie. Spalono jednak fajerwerk przed mieszkaniem jego, i miasto oświecono. Wspominiony Xiażę powróci dnia 2 grudnia do Paryża.

9,000 jazdy i 5,000 piechoty ma stać przez zimę w departamencie niższych Pireneów.

Mer w Clermont ogłosił, iż między przybyłymi tam jeńcami hiszpańskimi, jest wielu rzemieślników, których z pożytkiem użyć można do warsztatów i robot w polu, przez co mieliby sposobność polepszenia losu swojego zarobkiem.

Stychać, iż noty, które rząd angielski podał naszemu po oswobodzeniu Króla hiszpańskiego, tyczą się przyszłych stosunków między Francją i Hiszpanią, oraz interesów krajów południowo amerykańskich.

Baron St. Jacques zapewnia, iż Xiażę Rocigo (Sawary) mylnie twierdzi, jakoby Xiażę d'Enghien jeździł czasem z Eltenheim do Satrizburga.

Sprawa lekarza Castaing zajmuje bardziey ciekawość paryzanów, aniżeli Riego i Savary. W dniach 10 i 11 b. m. był zapytywany przez prezesa sądu kryminalnego, w obecności sędziów i licznie zgromadzonych słuchaczów. Wysłuchano w tej sprawie 92 świadków, a przed prezesem postawiono na stole kieliszki i filiżanki z różnemi płynami, które w mieszkaniu tego lekarza znaleziono. Castaing ubrany w czarne suknie, odpowiadał bez trwogi na czynione mu zapytania. Z powodu tej sprawy niektóre dzienniki tuteysze przypominają margrabinę Brinvillieres, którą d. 16 lipca 1676 roku ścięto i spalono. Otruła swego oycę, męża, i całą rodzinę. Rozdawała nawet zatrute suchary ubogim w szpitalu. Pewnego dnia uyrzała w klasztorze smutną nowicyszkę, która jej powiedziała, iż z woli rodziców musiała wstąpić do klasztoru, aby starszy brat cały majątek posiadał. Pociężyła ją margrabina, przyrzekając wstawić się za nią do rodziców. W kilka dni dowiedziała się nowicyszka, iż oyciec jej, matka i brat, wkrótce po sobie umarli. Widząc margrabina, iż zbrodnia jej wydała się, umknęła do Leodyum, i żyła tam przebrana po mężku. Urzędnik policyjny paryzki potrafił ją wywabić za rogatki, i sprowadził do Paryża.

Czytamy w jednym z dzienników naszych, iż Hrabia Caraman żądał powiększenia mu pensyi summa 40,000 franków, i dla tego utracił urząd posła naszego przy dworze austriackim.

Dnia 16. Wczorajszy Monitor umieścił następujący raport marszałka *Moncey* z *Barcellona* pod dniem 8 b. m. „Mam zaszczyt uwiadomić, że (jak już dawniej doniosłem) wojsko francuzkie d. 7 b. m. o godzinie 7mej zrana zajęło twierdzę *Tarragonę*. Milicje, które się tam znajdowały, złożony broń zostały puszczane do domu, a wojsko liniowe, wynoszące 5,000 ludzi, udało się do wskazanych stanowisk. Zajęcie to uskuteczniło się bardzo spokojnie i porządnie pod kierunkiem generała Barona *Montgarde*. Jutro śpiewane będzie w tutejszym kościele katedralnym uroczyste *Te Deum*, z powodu zajęcia *Barcellona*. Naywiększa spokojność panuje w tém mieście, i codziennie wzrasta się zaufanie, które pozyskalismy u mieszkańców.“

W wczorajszym dzienniku *Konstytucjonista* czytamy: „Pan *Manuel* pojechał przed kilka dniami do *la Ferte-Sous-Jouarre*, chcąc trzymać do chrztu dziecię pewnego przyjaciela swego. W wigilię tego obrzędu oycieo dziecięcia odebrał od proboszcza parafii list następujący:

Z *la Ferte-Sous-Jouarre* 8 listopada 1823 roku.
„Mości Panie, powziąwszy wiadomość, iż Pan *Manuel*, będzie jutro w kościele moim dla trzymania dziecięcia W Pana do chrztu, winienem W Panu oświadczyć, iż stosownie do pisma Biskupa w *Meaux* pod dniem 4 kwietnia r. b. nie mogę go przyjąć. Pochlebiam sobie, iż W Pan tak swemu przyjacielowi, jakoteż mnie, zechcesz oszczędzić nieprzyjemności odmówienia, do którego bym został zniewolony. Jestem i t. d.“

(podpisano) *Couvin*.

„Po takim uwiadomieniu, Pan *Manuel*, unikając gorszącej sceny, nie pojechał do tego kościoła. Rodzice chrzestni udali się do przyległej parafii, gdzie proboszcz, niewiedzący o piśmie Biskupa, nie czynił żadnej trudności w daniu chrztu.“

Dzisiejszy Dziennik *Rozpraw* pisze w tej mierze: „Sama data mniemanego pisma Biskupa każe nam wątpić o prawdziwości całego tego zdarzenia. Jakże można przypuścić, aby Biskup w *Meaux* przewidział jeszcze w kwietniu, iż Pan *Manuel*, mieszkający w *Paryżu* ma w listopadzie trzymać dziecię do chrztu w kościele *la Ferte-Sous-Jouarre*? Zdaje się więc, iż dziennik *Konstytucjonista* został wprowadzony w błąd. List proboszcza nie jest podobno rzeczywisty, a jeśli nim jest, w tym razie zachodzą zapewne okoliczności, które nie są wymienione w liście, i które były powodem do niego. Tak bowiem, jak powyższy wypadek opisano, zdaje nam się ciemnym, a nawet niepodobnym.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.) Ogłoszenie drukiem pamiętników *Xięcia Rovi-go*, dało powód do wydania *Zbioru wszystkich aktów, dotąd niedrukowanych, a dotyczących się sprawy Xięcia d'Enghien*. Te akta, które generał *Savary* ogłosił za stracone, teraz z druku wyszły, i zawierają dziennik *Xięcia*; jego examen tajemny, dwie terminki jego wyroku, korespondencya między generałami *Murat* i *Hulin*, oraz radę stanu *Réal*. Akta te tworzą zbiór bardzo interesujący. Z tych ciekawych artykułów przytaczamy Dziennik *Xięcia d'Enghien*, pisany własnoręcznie, a którego oryginał podany był pierwszemu konsulowi dnia 1 *Germinal* roku 12.

Czwartek d. 15, w *Ettenheim*, dom mój opasany przez oddział dragonów i pikiety żandarmeryi, w ogóle około dwóchset ludzi; dwóch generałów, półkownik dragonów, półkownik żandarmeryi *Charlot* ze *Strazburga*, o godzinie 5tej; o pół do 6tej drzwi wybito, zaprowadzony do młynu blisko cegielni; papiery moje zabrane, opieczetowane; zaprowadzony na kałamaszce w pośród dwóch rzędów karabinierów aż do *Renu*. Wsadzony na statek dla płynienia do *Rheinau*. Wysadzony i pieszo prowadzony do *Pflogsheimu*; śniadanie w karczmie; siadłem do pojazdu z półkownikiem *Charlot*, wachmistrzem żandarmeryi, żandarmem na kozłach i z *Grünsteinem*. Przywieziono do *Strazburga* do półkownika *Charlot* około pół do 6tej; w pół godziny na dorożce przewieziony do cytadelli. Towarzysze niedoli mojej przywiezieni z

Pflogsheimu do *Strazburga*, końmi włosciańskimi na prostych wozach. W tymże czasie, co i ja do cytadeli przywiezieni; wysadzeni u komendanta, umieszczeni na noc u niego w sali na materacach na ziemi. Żandarmowie piesi w przedpokoju; dwóch na straży w pokoju; jeden u drzwi. Zle spałem.

Piątek dnia 16. Uwiadomiony, że mam odmienić mieszkanie. Z własnej kieszeni płacę za stół, i podobno za opał i światło. Generał *Leval*, dowódca dywizyi z generałem *Ferion*, jeden z tych, co mię brali, odwiedzają mię; obeyscie się ich bardzo oziębłe. Przeniesiony zostałem do oficyny na prawej stronie wchodząc na dziedziniec z miasta. Mogę chodźć do pokojów PP. *Thamary*, *Jacques*, i *Szmitta*, przez drzwi poboczne; lecz nie mogę wyszć, ani ja, ani moi ludzie; uwiadomiamy mię jednak, że wolno mi będzie przechadzać się po ogrodzie, który się znajduje na dziedzińcu za tą oficyną. U drzwi moich straż ze 12 ludzi i oficerów. Po obiedzie rozdzielają mię od *Grünsteina*, którego osadzają samego jednego na drugiej stronie dziedzińca. Ten rozdział powiększa moje nieszczęście. Pisałem dziś rano do *Xiężny*, posłałem list do generała *Leval* przez komendanta: nie mam odpowiedzi. Prosiłem go o wysłanie jednego z ludzi moich do *Ettenheimu*: zapewne wszystko mi będzie odmówionem. Nadzwyczajna jest ze wszech stron ostróżność, ażebym z nikim nie rozmawiał. Jeśli to położenie dłużej potrwa, pewny jestem, że mię rozpacz ogarnie.

O pół do 5tej, przeglądano moje papiery, które półkownik *Charlot* z komisarzem policyi, w obecności mojej odpieczętował. Czytają je powierzchnownie; związują je w paki oddzielne, i powiadają mi, że je poszła do *Paryża*. Będę więc musiał schnąć kilka tygodni, a może i kilka miesięcy. Tymbardziej smutek się pomnaża, im więcej myślę nad mem okropnem położeniem. Kładę się o godzinie 11stej, jestem osłabiony, i spać nie mogę. Major placu, *P. Machin*, obchodzi się ze mną bardzo grzecznie; odwiedza mię, kiedy się spać kładę, cieszy mię obowiązującemi słowy.

Sobota dnia 17. Nie mam żadnej wiadomości o moim liście. Drzę z niespokojności o zdrowie *Xiężny*; jeden wyraz mego ręki mógłby je polepszyć; jestem bardzo nieszczęśliwy. Kazano mi podpisać wywód słowny otwarcia moich papierów. Proszę i otrzymuję, przydać tam dodatek objaśniający, dla dowodu, iż nigdy nie miałem innych chęci, jak tylko służyć i wojować. Wczorzem powiadają mi, że będę mógł przechadzać się po ogrodzie, a nawet i po dziedzińcu z oficerem strażowym, również i towarzysze mojego nieszczęścia, i że moje papiery wysłane są do *Paryża*, przez gońca umyślnego. Jem wieczerzę i kładę się weselszy.

Niedziela dnia 18. Biorą mię o godzinie pół do drugiej z północy; dają mi tylko czasu do ubrania się; uściskam nieszczęśliwych moich towarzyszy, moich ludzi; wyjeżdżam jeden z dwoma oficerami i z dwoma żandarmami. Półkownik *Charlot* uwiadomił mię, ażebyśmy szli do dywizyjnego generała, który z *Paryża* odebrał rozkazy. Zamiast tego, znajduję pojazd z sześciu końmi pocztowymi przed kościołem; sadzą mię do tego pojazdu; porucznik *Peterman* siada przy mnie; wachmistrz *Blittersdorf* siada na kozle; dwóch żandarmów jeden wewnątrz a drugi zewnątrz.

Zaczęto dzisiaj przedawać pisemko ulotne *P. Mée-de-la-Touche*. Zawiera ono ciekawe anegdoty o *Fouché*, *Réalu* i t. d. oraz uwagi nad pismem *Xięcia Rovi-go*, w których miejsce to więcej zastanawia uwagę.

Oświadczam, że to jest nieprawda, iż *Xięć Rovi-go* napotkał, *P. Réal* w dzień zamordowania, w ubiorze radcy stanu, który miał, jak on powiada, rozkaz od N., examinowania *Xięcia d'Enghien*.

Był to dzień tak pamiętny, iż trwale pozostał w pamięci wielu ludzi, którzy są, o czém nie wątpię, w stanie dania świadectwa o tym wypadku. Nie spodziewam się, iżby *P. Real* chciał przeczyć, iż odebrał od niego rozkaz pierw-

szego konsula, abym się udał rano do jego bióra dla interesów, które poźniej w innej okoliczności wyjaśnione zostaną, że byłem u niego w domu dla zabrania go z sobą; i że byłem obecnym, kiedy się ubierał, a nie wtedy nie było z ubioru radości i że po tym udaliśmy się do jego bióra na ulicę *Saints-Pères*, gdzie przepędziłem kilka godzin na pisaniu szczegółów, o które Napoleon kazał u mnie się zapytać. Będę utrzymywał przed każdym, kto bykolwiek chciał zaprzeczyć, iż do godziny drugiej po południu *P. Real* nie wychodził, i nie mógł mieć rozmowy z *X. Rovigo* na drodze do *Vincennes*, dokąd nie miał potrzeby iść dla powzięcia wiadomości co się działo; i gdzie już nie odbywało się śledztwo.

Ta okoliczność będąc widocznie zmyśloną dla jakiegos potrzeb, mogąc być obaloną przez świadectwa 20 urzędników kancelaryi, między którymi znajduje się kilku, co sobie dokładnie tę okoliczność przypominają; a jeśli ona upadnie, w coż się obrócić przytoczenia, którym za podporę służyć miała.

Oesterreichischer Beobachter umieścił regestr aktów, drukiem teraz ogłoszonych, należących do sprawy *Ludwika Antoniego Burbona* Xięcia *d'Engien*. 1) Dziennik Xięcia własnoręcznie pisany; 2) rozkaz, na mocy którego Xiążę stawiony był przed sądem wojskowym. 3) Rozkazy zawierające mianowanie członków do tego sądu wojennego. 4) Examen Xięcia. 5) Terminka wyroku śmierci. 6), 7) Listy *Reala* z żądaniem wyroku śmierci; 8) list *Murata*, donoszący o odebraniu włosów. 9) bractki i listu Xięcia do Xiężny *Rohan*. 10) Nowa terminka wyroku. 11) Minister wojny donosi o odebraniu kopii tego nowego wyroku.

HISZPANJA.

Madryt dnia 9 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Królestwo Ichmość z rodziną swoją wyjechali z *Anduxar* i przybyli do *Baylen*: Mieszkańcy *Sierra Morena* zebrali się na gościńcu z *Baylen* do *la Carolina*, gdzie Monarcha stanął d. 4 b. m. Nazajutrz zaś przybył do *Santa-Cruz de Medela*.

Królewstwo Ichmość zjadł tu d. 13 b. m.: zaniechali bowiem podróży do *Toledo*.

Na miejscu *Don Wiktor Saez*, (pisze *Dziennik Paryżki*) *Don Vargas Laguna*, dotychczasowy poseł przy dworze rzymskim, ma być pierwszym ministrem królewskim.

Dnia 2 b. m. przybył tu Pan *A Court* poseł angielski.

Podpółkownik *Bovado* popłynął d. 23 z. m. do *Hawanny*, a brygadyr *Vriarde* popłynął d. 26 do wysp kanaryjskich.

Jenerał porucznik *Hrabia Bourmont* ma być naczelnym dowódcą wojska francuzkiego, zostającego w Hiszpanii, a jenerał porucznik *Latour-Voisac*, obeymie na miejscu jego dowództwo w *Kadyksie*.

Rada kastylijska oświadczyła Królowi Jmci, iż przez wyniesienie się różnych osób z kraju, Hiszpania traci 45 milionów twardych piastrów (225 milionów franków).

Dnia 4 b. m. odprawiło się w kościele poświęcenie chorągwi 1go batalionu tutejszych ochotników królewskich. Mszą ś. miał Biskup w obecności junty, wielu jenerałów i innych znakomych osób. Dowódca przemówił głośno do żołnierzy: Czy przysięgacie umrzeć w obronie ołtarza i tronu. Żołnierze odpowiedzieli: Przysięgamy! Niech żyje Król!

Zmiedzy 200 oficerów konstytucyjnych hiszpańskich, którzy się znajdowali w *Madrycie*, i mieli być zaprowadzeni do Francji, wszyscy prawie oświadczyli chęć służenia w wojsku francuzkiem; niektórzy chcą udać się do domu. Jenerał *Toussaint* odmówił niedawno władzom rojalistowskim wydania dwóch oficerów.

Cały korpus artylleryi, którego oficerowie najwięcej się przyłożyli do rewolucyi, został rozpuszczonym z rozkazu Królewskiego. Oficerowie mają wrócić do domu, i czekać, póki Monarcha

przy utworzeniu wojsku, nie umieści tych, których zechce.

Kapituła sewilska ofiarowała Królowi Jmci 25,000 piastrów, na srebrnej tacy, dla zasilenia wycieczonego skarbu.

Don Manuel de Burnaga, były pleban w *Casero*, w Arcy Biskupstwie tolledańskim, jeden z członków stanów, którzy oświadczyli się za wywiezieniem Króla do *Kadyxu*, został poznany i poymany niedaleko *Oropesa*, gdzie się ukrywał.

Kadyx dnia 3 listopada.

(z *teyże gazety*.)

Niebardzo podobala się jenerałowi *Bourmont* radość, jaką mieszkańcy tuteysi okazali z uwolnienia Xięcia *del Parque* i Pana *Latre*, i z oddalenia gubernatora hiszpańskiego, który ich kazał uwięzić. Gdy hałas na teatrze nieustawał, wspomniany jenerał posłał do loży municypalności z oświadczeniem, iż każe spuścić zasłonę. Nazajutrz rano wydał odezwę, w której wyraził: „Mieszkańcy *Kadyxu*! lubo dotąd jeszcze niesłyszeliście głosu mojego, nieomieszkalem jednak uważać pośrednio i bezpośrednio politycznego waszego postępowania. Postrzeżenia moje przekonały mię, iż jesteście ludem oświeconym, gotowym zniszczyć intrygi wicherzycieli, którzy się nieszczęściem na tron targają. Przeciwno takim dobyłem mojej szpady, a używając powierzonej mi władzy, pomścę się surowo za ich spiski. Wy zaś, którzy nie jesteście hersztami buntu, niechoć się nielekacie, znajdziecie u mnie opiekę, jeśli kto pod pozorem fałszywej gorliwości śmiał was nabawić niespokojności. Mieszkańcy *Kadyxu*! Największe ukontentowanie, jakie uczynić mi możecie, jest, gdy każdy wierny Królowi pełnić będzie powinność swoją.“

ANGLIA.

Londyn dnia 12 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Gazeta tutejsza ministeryalna *Goniec*, pisząc znowu onegdaj o krajach południowo-amerykańskich, wyraża: „Dziwiłby się potrzeba, gdyby w sposobie myślenia naszego względem tych krajów, upatrywano albo wojnę, albo zaczepkę. Mocarstwa europejskie nie zechcą się wdawać w interesu nasze, jak my się w ich niewdajemy.“

Inna gazeta tutejsza donosi, co następuje, o zamiarach Hiszpanii względem osad w Ameryce Południowej: „Do uzbrojonych w *Kadyksie* statków, przeznaczonych do Ameryki, mają się jeszcze przyłączyć 2 fregaty i 3 korwety. Rząd hiszpański chce oraz najać albo kupić w rozmaitych portach europejskich statki do przewiezienia 20,000 piechoty i 2000 jazdy. Jenerał *Morillo*, znający już położenie miejsca, ma objąć dowództwo, i weźmie szczególniej wojsko, które już służyło w Ameryce, i jest przyzwyczajone do klimatu, przez co Hiszpania tę jeszcze korzyść spodziewa się odnieść, iż wyprawi wojsko, którego pobyt uważa za niedogodny, ile że bezpieczeństwo kraju może być powierzone francuzom. Wyprawa, jak słychać, uda się naprzód do *Hawanny*, dla złączenia się tam z jenerałem *Morales* i wojskiem jego, wynoszącym jeszcze 2,500 ludzi. Wyspa *Kuba* ma być środkiem miejscem działań. Wybor kraju, na który najpierw uderzyć wypada, ma być zostawiony naczelnemu dowódcy. Zdaje się jednak, iż *Mexyk* będzie naprzód teatrem wojny, ho jest najbliższy, i Hiszpania spodziewa się znaleźć pomoc od tamecznych panów i xięży. Wreszcie Hiszpania, dla ujęcia sobie innych narodów, ma wydać urzędowe oświadczenie, pozwalając im należeć do handlu, i zapewniając, że tylko ma na celu, odzyskanie zwierzchniej władzy nad osadami swemi.“

Na uczcie u lorda prezydenta tutejszej stolicy, znajdował się tylko Xiążę *Sussex* z kilku członkami izby niższej. Nie było zaś żadnego ministra, żadnego posła zagranicznego, i żadnego para.

Do Irlandyi przybyło kilku włocho, którzy służyli w wojsku konstytucyjnem hiszpańskim.

List z *Gibraltaru* pod d. 27 października wyraża: Pełno tu jest zbiegłych konstytucjonistów.

hiszpańskich, między którymi znajdują się: *Manzaneres, Torres, Calatrava, Quiroga, Infantes, Valdes, Alava* i t. d. Niektórzy z nich spotykają się znaleźć przystulek we Francji. Słychać, iż dwaj znakomici członkowie izby wyższej wezwali *Alava* i *Arguellesa*, aby przybyli do Anglii. Pan *Wilson* miał dziś popłynąć do Anglii z generałem *Lallemandem*.

Dnia 15. Słychać, iż d. 18 b. m. Król Jmć odprawi radę gabinetową, na którą wszyscy nieobecni ministrowie mają zjechać, i której przedmiotem (jak się zdaje) będą interesa południowo-amerykańskie.

Książę *Polignac* poseł francuzki przy dworze tutejszym, dał wczoraj wielki obiad dla posłów: Rosyjskiego, Austriackiego, Pruskiego i Portugalskiego.

Pan *Robert Wilson* przybył d. 8 b. m. do *Tal-moulh* na statku pocztowym *Walsingham*.

Okręty nasze *Ganges* i *Superb*. przy pomyślnym wietrze wypłynęły d. 11 b. m. z *Portsmouth* z 12tym półkiem piełoty. Rozmaite są pogłoski o ich przeznaczeniu.

Książę *Sasko Koburski Leopold* upiekrza ciągle swój dom wiejski w *Claremont*, i niedawno kupił grunta za 100,000 funtów szterlingów.

Odnegday zgromadzili się Lordowie rady Królewskiej dla ułożenia listy szeryfów w Anglii na rok przyszły. Przewodniczył Lord *Harrowby*, który niedawno wrócił z *Genewy*, gdzie był na ślubie najstarszego swego syna, Lorda *Seldon*, z najstarszą córką margrabiny *Bute*.

N I E M C Y.

Monachium dnia 17 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Generał *Zastrów*, poseł pruski dał tu d. 15 b. m. wspaniałą ucztę, na której znajdował się Król. lewicz bawarski *Karól*, Książę *Leuchtenberski* (były Vice-Król Włoski) i naysznakomitsze osoby. Nazajutrz o godzinie 7mej wieczorem, w kaplicy dworskiej odbył się obrząd ślubu Królownej *Elizbety* z następcą tronu pruskiego, którego nieobecnego zastępował Król wic Bawarski, ozdobiony otrzymanym przed kilka dniami orderem czarnego Orła. Wczasy obrzędu dzwoniło we dzwo. ny wszystkich kościołów tutejszych i 60 razy z dział wystrzelono. Po ślubie Królowna nowo zamężona, otoczona rodziną i dworem, przyjmowała powinszowania. Dziś generał *Reuss* wyjechał do *Berlina*, dla oddania ślubnej obrączki Król. lewicowi Pruskiemu. Tegoz dnia był u dworu wielki obiad; a wieczorem cała rodzina Królewska znajdowała się na teatrze, gdzie publiczność przyjęła ją radośnemi okrzykami. Grano komedya *Szlachećne dziecko*, i balet: *Sąd Parysa*. Całe miasto wspaniale oświecono.

Od brzegów *Menu* dnia 17 listopada.

(z teyże gazety.)

Listy prywatne z *Szwajcaryi* zbijają pogłoskę, jakoby półki szwajcarskie, zostające w służbie francuzkiej, miały być odstąpione Hiszpanii.

Słychać o uczynionej rządowi szwajcarskiemu propozycji, aby w kraju jego zaciągniono gwardya dla Królów Hiszpańskiego i Portugalskiego. Dodają, iż pewne Mocarstwo ręczy za dopełnienie zawrzedc. mającego w tey mierze układu, a mianowicie za regularną wypłatę żołdu.

Dnia 19. List prywatny z Londynu zawiera

następujące szczegóły o przysposabiający się w Anglii wyprawie na pomoc grekom: „Generał *Dewicz*, rodem z kraju montenegrzynów, który dawniej służył w woysku francuzkiem, a teraz bawi w Londynie, zaciąga dla greków legion, mający się składać z 2000 ludzi. Tym celem przyjął już kilku zagranicznych oficerów, między którymi jest półkownik artylerji byłey gwardji cesarskiej francuzkiej. Zdaje się, iż generał *Dewicz* ma znaczne pieniądze na uskutecznienie swego zamysłu. Dla powzięcia dokładney wiadomości o stanie interesów greckich, pod względem tak politycznym jako też woyskowym, wysłał pewnego znakomitego greka z Londynu na miejsce, aby mu o wszystkim doniósł. Niezabraknie oficerów w Londynie, gdzie teraz jest ich przeszło 200 z rozmaitych narodów, którzy po większej części w Hiszpanii walczyli, a dziś niemając sposobu utrzymania się, są wystawieni na smutną przyszłość. Co się tycze żołnierzy, generał *Dewicz* myśli ich szczególnie zaciągnąć w *Szwajcaryi*.”

T U R C Y A.

Od granic tureckich dnia 4 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Kapitan basza proponował admiralicyi greckiej, ażeby się poddała pod warunkiem, które wystawiał jako szczególną łaskę W. Sultana; lecz krótką odebrał odpowiedź, iż grecy wolą raczej zginąć, niż poddać się Porcie.

Listy z *Cefalonii* pod d. 31 października donoszą, iż twierdza *Korynt*, przyciśniona głodem, poddała się grekom, co jednak potrzebuje potwierdzenia. List z *Zante* pod d. 9 z. m. wyraża: „Twierdza *Korynt*, której kapitan basza nie mógł opatrzyć w żywność, wkrótce się podda. Taki los czeka także wszystkie twierdze nadbrzeżne. *Patras, Lepanto, Coron* i *Modon*, trzymały się dotąd z powodu, iż w *Zante* utworzyło się, pod opieką agentów angielskich, towarzystwo, które podjęło się dostawiać żywności wspomnianym twierdzom, na czem zyskiwało po 100, 200 a nawet 300 na sto. Wypłacono tę należność wexlami do skarbu W. Sultana. Teraz dywan odmówił wszelkiej wypłaty, i twierdze w *Morei* niedostają już żywności.

Listy ze *Stambułu* każą się obawiać nowej wojny z *Persyą*. Wczasy odbywających się układów między obudworami, woysko tureckie, pod dowództwem baszy *Bagdadu*, uderzyło nagle na miasto *Mendali*, zdobyło je i osadę perską w pień wycięło. Co, jeśli się potwierdzi, może być powodem do nowej wojny.

Lord *Byron*, który bawi w *Cefalonii*, chciał udać się do greków, i pomagać im osobą swoją i pieniędzmi. Oświadczył, iż gotów im ofiarować 5,000 f. st.; i prócz tego dawać corok po 3000 f. st., lecz z przyczyny domowych nieporozumień i niezgody dowódców, wstrzymał dalszą swą podróż.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 11 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wychodzący tu dziennik pod napisem *Wyrocznia* twierdzi, iż przywrócenie zakonu Maltańskiego wkrótce ma nastąpić, iż posiadać będzie jedną z wysp greckich, i wysle deputowanych do Króla Hiszpańskiego, dla odzyskania dóbr zakonnych, będących w tym kraju, których sprzedaż stanę uchwalili.

Prenumerata na Gazetę Kurjera Litewskiego na rok następujący, przysyła się w Wilnie w Expedycyi Gazetney Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi teyże Gazety; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycyach Pocztowych. Cena zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez poczty rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.

Pozwolono drukować. Z Polecania JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 26 Listopada v. s. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

По воле Господина Главнокомандующаго 1ю Армією, отъ Интенданства 1ю Арміи симъ объявляеиъ, что на поставку провіанша, а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса, будутъ происходиъ торги въ Казенныхъ Палатахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именнo:

а) Въ Кіевской казенной Палатѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію съ 1го марта 1824го, по 1е марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйского пункта Минской Губерніи на потребнось съ 1го Іюня 1824го по 1е Іюня 1825 года; да для всѣхъ магазейновъ Могилевской Губерніи на потребнось съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года

б) Въ Могилевской казенной Палатѣ впопорицныя мѣсячныя торги, для всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаются въ Кіевской казенной Палатѣ первому торгу 1823го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824го года генваря 3го, 5го и 7го, третьему 10го, 11го и 12го; переторжкамъ 14, 15 и 16го; въ Могилевской казенной Палатѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и переторжки генваря 8го 9го и 10го.

На сіи сроки вызываюиъся желающе къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе по мѣсячной поставкѣ принасовъ, на сей разъ въ плиную часиъ противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общеслѣственныхъ оны дворянска поставокъ, кои оспаюиъся на одномъ доверіи; вѣдомости о потребноиъ въ каждой Губерніи будутъ разсланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ ошкрыты, въ мѣсѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходиъ поставкы.

Генералъ Интендантъ 1. Арміи Аршилле-риш Генералъ Маіоръ Широковъ.

Ноябра 14 дня 1823
года М. Шкловъ.

ОГЛОСЗЕНИЕ.

З воль JW Глówno-Доводзачега 1сзз Арміз, од Інтенденци 1ей арміи нинейсзѣм огласза сіз; із на доставкѣ провіанту, а до нѣкоторыхъ пунктовъ овса, бѣдз сіз odbywacъ тзргі, въ Скарбовыхъ Ізбахъ, нїзѣы выражоныхъ губернїи, гдзѣ войска сз розложоне, а мїановїе:

а) W kijowskiej skarbowey Ізбїе dla woysk w teyzѣ gubernii, na rocznз proporcїз od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyzѣ dla Bobruyskiego punktu Mїnskiej Gubernii na potrzebѣ od 1go јунїи 1824go do 1go јунїи 1825 roku, і до wszystkich magazynow mohilewskiej gubernii na potrzebѣ od 1go јулїи 1824 do 1go јануарїи 1825 roku.

б) W mohilewskiej Skarbowey Ізбїе powtѣrne мїеyscowe тзргї, dla wszystkich jej punktow на czas od 1go јулїи 1824 do 1go styczнїа 1825 roku.

Terminy тзргов назнзчзззз сїз w Kijowskiej Skarbowey Ізбїе, на первый тзрг, 1823 року decembra 18, 19 і 21; на други тзрг 1824 r. јануарїи 3, 5 і 7, на трzeci 10, 11 і 12; на прzetargi 14, 15 і 16; w Mohilewskiej skarbowey їзбїе тзргї јануарїи 3, 4 і 5 а прzetargi тзкож јануарїи 8, 9 і 10.

Na te terminy wzywaz сїз зычззз на тзргї z prawnymi ewїkcyami, w proporcїз мїеysczney доставы зыwnoсїи, на ten raz w пїатеу czѣсїи cзłego podradu, а на zabezпеченїе задатковъ osobno, прѣcz достав od Zgromadzeнїи stanu Szlacheckiego, ктѣре zostaz на samey ufносїи; wiadomoсїи о ілосїи potrzebney w каздей gubernii, бѣдз розеслане до Ізб Скарбовыхъ w своімъ

czasie, і publicznie w nich odkryte, razem ze szczegѣlowemi kondycjami і dalszemi prawdziami, na ктѣрыхъ osnowie maz сїз czynїѣ доставы.

Jeneral Intendent 1szey Armii, Jeneral Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1823
roku M. Szklѡw.

Wileńskie Towarzystwo Dobroczyнnoсїи maz dane do sprzedania rozmaїe sprzѣty, jako to: srebro, bronzы, porcellanę, alabasry, kryształy, szkło, obrazy olejne, estampy, meble; rozmaїe trunki, jako to: stare wina, wystałe mїody, troyniaki, і innз rozlicznз ruchomoсї, z ктѣрыхъ znaczne odstѣpne do kassy ubogich заofiarowane zostało; otrzymało pozwolenїе rzзdowe sprzedania tego wszystkiego przez publicznз aukcyз wїеcey dajзcemu. Sprzѣty тзkowe zложоне sз w nowowubudowanychъ w domu Towarzystwa Dobroczyнnoсїи salach gѣrnych, гдзѣ і odbywac сїз бѣдзїе. Aukcyз rozpoczнне сїз на dнїu 26 t. m. і cїagle trwac бѣдзїе аз до ukoнченїа sprzѣdazы, co dzїeн (oprocъ dнїи swїзtecznych) zrana od godziny 9tey do 12stey, а po poლudniu od 2giey do 4tey. Towarzystwo niewзtpї іz Szanownз Publicznoсї Wїleńsка, czuła zawsze na gлѣs cierpiзcey ludzkoсїи, raczy і w tѣm przedsiѣwziѣciu dopomozъ jego zamiaromъ.

U w i a d o m i e n i e.

1. Nїzѣy podpisany ma zaszczyt donїеsѣ Szanowney Publicznoсїи, зѣ pierw-szych dнїи мїеysцз nastѣpuјзcego grudнїа r. b. zamierza dacъ w Wilнїе Koncert na Fortepiano, ктѣrego rozkladъ po-знїеyszym ogлѣszenїem oznaymiony бѣдзїе. Pokladazъ nadzieję зѣ тзkowy концерт łaskawїе прїїjęty zostanie, poleca сїз szczegѣlnym wzglѣdom Szanowney Publicznoсїи.

J. Renner.

Sзд Exdywizorski.

1. Sзд Taxatorsko Exdywizorski na usz-tysfakcyonowanie wierzycieli W. Jѣzefa Mitarnowskiego b. Sѣdziego Gran. przeznaczony, w majзtku Horce w Powiecie Nowogrѣdzkim lezзcey агїтујзсїз, на ostateczny zjazd ku oczewїstemu dzїeła rozbiorowi, po dopełнioneу w terazнїеyszym terminie wlasносїow ziem-skich Sзdowej wїzїи, dzїeн 20 јануарїи roku 1824 zadeterminował, о czѣm interesowane strony przez нїнейсззз zawiadamїа awїzзcyз. Dat w Horce 1823 mca nowembra 10 dнїа.

Augustyn Wereszczaka Sѣdzїа Ziem. Ptu Nowogrѣdz. Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Nowogrѣdz. Exdywizor. Xawery Pilecki Gr. Nowogrѣdz. Sѣdzїа Exdywizor.

2. Litewsko-Wїleńsка Gubernialny Rzзd po-daje do wiadomoсїи, іz do wїзїеcїа w тuteyszey Gubernii przez publicznз licytacїз w Ізбїе Skarbowey odbywac сїз маїзгз, pocztowych Stacyi, przeznaczone sз terminy. 21, 23 і 25go kwїetнїа nastѣpuјзcego 1824 roku; а тзtem зычзззз оне licytowacъ, raczз на pomїenione terminy z dostatecznemi ewїkcyami jawїѣ сїз do wzмїенїeney Skarbowey Ізбы. Dat w Wilнїе 2823 roku listopada 17 dнїа. Assesor і Kawaler Kazimierz Nowicki. Sekretarz і Kawaler Kłosatz.

1. Wypis z ksiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca nowembra 19 dnia przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawając osobiscie WJP. Ambroży Wilgocki Kapitan woysk polskich, oświadczenie współ z ogłoszeniem do akt podał, które tak się wyraża: oświadczenie współ z ogłoszeniem w imieniu i rzeczy JW. Ludwika Hrabi Paca, Jenerała dywizyi woysk francuzkich i polskich, Kommandora i Kawalera wielu orderow, czyni się z następnych pobudek: JW. Ludwik Hrabia Pac Jenerał i Kawaler, za wiedzą Przeswietnego Wileńskiego Rzymsko Katolickiego Konsystorza jako władzy Dyecezalney, oraz za posrednictwem Sądu Głównego Wileńskiego drugiego Departamentu i innych juryzdykcyi, wypłacił w roku terażniejszy 1823 apryla 11 i 24 dnia, Grodu Wileńskiego, następne summy duchowne. 1mo Kaplicy Wołłowiczowskiej przy kościele katedralnym wileńskim pod rządem JX. Matensza Szatyńskiego kanonika i proboszcza będącey, za prawem zastawném ś. p. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego na miasto Rożankę w powiecie lidzkim roku 1725 junii 24 dnia wydanym, a 1726 roku maja 28 w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznany, złotych polskich 12,500. 2do: Xiężom Karmelitom starey reguły klasztoru żołudskiego, za prawem zastawném wyderkaflowym od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich na folwark Derażna w powiecie lidzkim 1740 junii 24 z listem na przyznanie wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 20 dnia w Sądzie Ziemskim Lidzkim aktykowany, złotych pol. 5,000. 3tio: Xiężom Augustyanom tojest za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich w roku 1749 junii 20 z ewikcyą na hrabstwie Rożance wydanym, a tegoż roku julii 1 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznany złotych pol. 4,000, i za obligiem blankietowym od tychże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z listem na przyznanie, z terminem opłaty roku 1751 junii 24 wydanym, a 1814 januaryi 10 dnia w Sądzie Ziemskim Wileńskim oblatowanym złotych pol. 2,000. 4to: PP. Karmelitankom Bosym pisami, jakoto: za obligiem ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leytnanta woysk W. X. Litewskiego, z ewikcyą na dobrach Kiwatyczach w Województwie Brzeskim, roku 1767 augusta 15 dnia wydanym a tegoż roku miesiąca septembra 3 dnia w Ziemstwie Wileńskim przyznany złotych pol. 9 000, i za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, z ewikcyą na dobrach Janówka w powiecie grodzieńskim roku 1730 marca 12 wydanym, a tegoż roku i miesiąca 14 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznany, złotych pol. 5,000. 5to: Kościołowi parafialnemu w miasteczku Żyrminach, za obligiem blankietowym z listem na przyznanie ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego z ewikcyą na folwarku Stara Dżiswa w powiecie lidzkim, z terminem opłaty roku 1772 junii 24 dnia wydanym, a 1821 roku decembra 21 dnia w Ziemstwie Lidzkim aktykowany złotych pol. 1500. 6to: XXżom Kanonikom Regularnym Laterańskim w miasteczku Krzemienicy w powiecie wołkowyskim lokującym się, za dwoma skryptami, idque za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z ewikcyą na hrabstwie Rożanka w powiecie lidzkim w roku 1729 nowembra 11 dnia wydanym, a 1730 maja 23 dnia w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznany, złotych polskich 13,620 i za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerał-Majora dywizyi pieszey woysk W. X. Litewskiego, z terminem wypłaty 1789 kwietnia 23 wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 10 dnia w kommissyi sekwestracyjney Gubernii grodzieńskiej jawionym, złotych pol. 7000. 7mo: XXżom Pijarom w Szczuczynie Litewskim mieszkającym, za dwoma dokumentami, tojest za prawem zastawném od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, na folwarki Turia i Mokiejowce w powiecie lidzkim roku 1728 kwietnia 23 wydanym, a 1741 januaryi 9 dnia w Ziemstwie powiatu lidzkiego oblatowanym złotych pol. 16,000 i za obligiem tychże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich 1753 apryla 23 dnia, z ewikcyą także na folwarkach Turyi i Mokiejowcach wydanym, a tegoż roku maja 13 w Trybunale Głównym Litewskim compositi iudicii oblatowanym złotych pol. 6,000. 8vo: WW. PP. Miłosiernym także w Szczuczynie Litewskim rezydującym, za obligiem blankietowym od JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera z ewikcyą na folwarku Turyi z terminem roku 1817 marca 30 wydanym czerwonych zł. 500 czyli złotych pol. 10,000. Nono: Kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej, nayprzód za różno-czasowe drobne legacye przez ś. p. Antecesorow Hrabi Paca czynione, zajmując w to oblig ś. p. Podkomorzynę Pacowę w roku 1718 wydany, złotych polskich 2,100. Powtore za obligiem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1792 miesiąca oktobra 5 dnia w skutek legacyi stolarza Poucha wydanym a 1820 julii 9 w Ziemstwie lidzkim aktykowany, złotych pol. 100. Potrzebie temuż kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej za testamentem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Leytnanta woysk polskich w roku 1797 marca 6 sporządzonym a dnia 9 marca tegoż roku przed delegowanym z Sądu Grodzkiego grodzieńskiego Pisarzem Houwaltem przyznany złotych pol. 20,000. Poczwarcie szpitalowi przy tymże kościele w Rożance Pacowskiej w skutek legacyi testamentowey 1809 roku przez ś. p. Xdza Tadeusza Jodkowskiego sporządzoney, a za obligiem JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera w roku 1816 marca 30 wydanym, a 1820 julii 9 w Ziemstwie Lidzkim oblatowanym złotych pol. 1000. Decimo: WW. PP. Benedyktynkom przy kościele ś. Katarzyny w mieście Wilnie rezydującym, za trzema obligami jakoto: za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leyt-

anta woysk pol., z ewikcyą na wszelkich dobrach z terminem wypłaty dnia 24 apryla 1768 roku wydanym, a 1814 januaryi 8 w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Takoz za obligiem tegoż sp. Michała Jana Hrabi Paca Jenerała Leytnanta W. W. X. Litewskiego Starosty Zioławskiego blankietowym, z listem na przyznanie z ewikcyą na wszelkich dobrach, z terminem wypłaty 1770 roku apryla 24 wydanym, a 8 januaryi 1814 roku w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 20,000 i za obligiem sp. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Majora W. W. X. Litewskiego blankietowym z listem na przyznanie z ewikcyą ogólną, z terminem wypłaty roku 1774 februaryi 24 dnia wydanym, a 1814 januaryi 8 dnia w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Undecimo: WW. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym, pod rządem WJX. Niedzwieckiego proboszcza zostającym, za prawem wyderkafowym od sp. Teressy z Podbereskich Hrabini Pacowey Podkomorzyny W. X. Litewskiego Marszałkowej wilkomirskiej Starościny Bołockiej, z listem na przyznanie z ewikcyą na folwarku Bohuszeyszczynie w powiecie lidzkim roku 1702 września 25 dnia wydanym, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 5,000. Duodecimo: Altaryi Hrabioru Pacow w kaplicy montwidowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącej, za testamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabini Pacowey Marszałkowej oszmiańskiej 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym złotych pol. 4,000 i za różnemi różno czasowie nastaleni legacyami, przez antecesorow JW. Hrabi Paca Jenerała woysk pol. później poczynionemi, złotych pol. 1000. O takowych przeto wypłaconych summach przez JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera, chociaż Wileński Rzymско-Katolicki Konsystorz, szczególni i ogólni rezolucyami poświadczyszy, też summy w lokacyą JWW. Hrabioru, Zabiełłowi, Zaluskiemu, Staroście z Kocięłłow Abramowiczowey, Putkamerowi i Zienkowiczom, na urzędową hipotekę wręczył, i wypłacone przez JW. Hrabi Paca skrypta, ile możność pozwalala, od Przełożonych powyżey zjasnionych klasztorow i kościołow uzyskane, temuż JW. Hrabioru Pacow powrócił, annihilatę onych i ellminatę z aktow nakazał, kiedy jednak w rewolucyi krajowej 1794 roku zdarzoney (oryginalne prawo zastawne na miasto Rożankę w powiecie Lidzkim będące, w summie 12,500 złotych pol., kaplicy Wołłowiczowskiej przy kościele katedralnym wileńskim lokowanej, na imie proboszcza X. Skoldeja, od sp. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1725 junii 24 wydane, a 1726 roku maja 28 dnia w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznane) przez Xdza Bakuzicza uprzedniego Proboszcza zastawnym zostało; również dowody altaryi Hrabioru Pacow w kaplicy Montwidowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącej, na wypłaconą przez JW. Hrabi Paca summę 4,000 złotych pol. za testamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabiny Pacowey Marszałkowej oszmiańskiej w roku 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym, i podobnie na summę złotych pol. 1000 legacyami antecesorow JW. Hrabi Paca zwiększoną i przez tegoż wypłaconą, niewiadomo nawet w jakiej epoce, (wedle świadectwa urzędowej wizyty 1820 roku nastalej) zaginięciu uległy. Podobnie dowody na summę 2,100 złotych pol. za różnemi drobnymi skryptami antecesorow JW. Hrabi Paca kościołowi w Rożance Pacowskiej legowaną i wypłaconą wedle raportow i wizyt urzędowych zatraconemi zostały, nadto gdy Wileński Rzymско-Katolicki Kynsystorz oryginał zapisu wyderkafowego sp. Teressy z Podbereskich Pacowey Marszałkowej wilkomirskiej w roku 1702 miesiąca septembra 25 dnia na summę 5,000 złotych pol. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym wydany, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim oblatowany, z powodu iż tenże zapis pewne obligacye za dusze sp. antecesorow, JW. Hrabi Paca w sobie mieści, po zaannihilowaniu onego, w archiwum dyecezalnym, dla lokacyi zatrzymał; procz zaś tego gdy niektórzy Przełożeni powyższych klasztorow i kościołow, mogli zatrzymać u siebie, dla pewnych miejscowych wiadomościow, widymusy, ekstrakta, lub też autoryzowane kopie opłaconych dopiero skryptow, przeto, ażeby w następności, przez niewiadomość wszystkich okolicznościow nie wyrodziła się jakaś kwestya, lub pretensya, JW. Ludwik Hrabia Pac Jenerał i kawaler przez ninieysze publiczne oświadczenie wszystkich w ogólności ostrzega, iż jeśliby gdziekolwiek wynalazły się na summy podług powyższej specyfikacyi wypłacone, tak zatracone i niepowrócone tranzakta oryginalne, wyżey wymienione widymusy lub ekstrakta, praw zastawnych, wyderkafowych, assekuracyynnych, obligow i dalszego tytułu skryptow, że takowe jako opłacone i do powrótu JW. Hrabioru Pacow należne, są nieważne i żadnego znaczenia nie mają. Takowe oświadczenie współ z ogłoszeniem, w imieniu JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera podpisuję. Dattum w Wilnie roku 1823 miesiąca października 23 dnia. U tego oświadczenia podpis, poniżey poświadczenie również z podpisem, tudzież dwie pieczęcie urzędowa i herbowa na laku czerwonym wycisnięte i jedwab przez dwa arkusze papieru przeciągnięty utrzymujące, niemniej podpis Sekretarza i numer na boku tak się wyrażają: Ambroży Wilgocki Kapitan b. woysk polskich Plenipotent. (LS). Takowe ogłoszenie wolno pomieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego roku 1823 miesiąca nowembra 9 dnia Generalny Oficyał Dyecezyi Wileńskiej Prałat Kanclerz ś. Teologii Doktor. X. Wincenty Mikucki. Karty konnotował Sekretarz z Ciechanowca Kiszka Zgierski. N. 3311. Po podaniu do akt jest takowe oświadczenie w księgi Ziemskie powiatu wileńskiego wpisane z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodność z Protokółem poświadczam Wileński Ziemski Regent Jan Zienkowicz.

Roku 1823 miesiąca gbra 20 dnia Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego takowe oświadczenie poświadczam:

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kawaler

O zbiegach.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w mieście Wilnie bez paszportu Ignacy Mateusza syn Juskiewicz powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 45 rodem z wileńskiej gubernii, kowieńskiego powiatu z majątności Butrymance, jakowe opowiadaniu po uczynionej wyprawce, okazało się niesprawiedliwe; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julia 1823 wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julia 1823 r., podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej białej, włosów na głowie ciemnych na wąsach ruskich, brodę goli, na brodzie wielki znak od rozbicia przez konia, oczu ciemno szarych, nosa mienego.

Od tegoż Rządu ogłasza się iż zostający dla posylek iprzy wileńskiej Izbie Powszechnej Opieki, po uwolnieniu od robot w bobrujskiej twierdzy, Nikita Iwanow Czerniszenko, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 51 rodem z czernihowskiej gubernii z borzeńskiego powiatu, z poddanych obywatelki Antoniny Maksimowej, z familiynego nazwiska niewiadomej; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julia 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julia; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 3 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej czystej, włosów na głowie ciemnych, nieco pleszywy, na wąsach ruskich, brodę goli, oczu światło szarych, nosa podługowatego. Dnia 3 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę dla woysk kwaterujących w mieście Wilnie świec łożowych, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowej Izbie targi; a zatem życzący do nich należeć zechcą przybywać z prawnymi i dostatecznymi kaucjami na terminy: pierwszy 3, drugi 5, a trzeci 10 następującego decembra, do Izby Skarbowej, gdzie objawiono będzie i o roczney potrzebie świec. Dnia 13 nowembre 1823 r.

Assesor Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3. Sąd Ziemski Ptu Wileń. wszystkie interesowane strony zawiadamia, iż sprawę konkursową między wierzycielami zeszłego Józefa Szyrwńskiego odchodzącą ma zamiar wziąć w namowę do ostatecznej decyzji dnia 29 gbra 1823 r., iżby więc przed tym terminem wszyscy pretensorowie stosunki swoje objawiali wzywana, dla niełączących się, że amissya zapisana będzie ostrzeżę, z debitorami zaś choćby w niestanności oczwisty ustanowi wyrok; za-

tym wydarzyć się mogące niedogodności własnej winie przypisać będą powinni, onymże wiedzieć daje.

2. Rząd Obwodu Białostockiego wydziału 2go niniejszym ogłasza, że w terminach pierwszym 11, drugim 14go, a trzecim i ostatecznym 18go grudnia roku terażniejszego 1823, odbywać się będą w tymże drugim wydziale licytacje, na trzechletnie wydzierżawienie, rachynając od 1go stycz. 1824 r., do 1 stycz. r. 1827 propinacyynego poboru, w mieście nadetatowym Odelsku Białostockiego Obwodu w powiecie Sokolskim leżącym exystującego; za którego to pobor płacono do Skarbu rocznego dochodu 1680 rubli assygnacyynych. Zyczący zatem wzięść w dzierżawę takowy pobor, zechcą się stawić na powyższe terminu do licytacji z prawnymi kaucjami. Ludwik Lachowicz Kaznacze Obwodowy.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe	
		Listopad	
		Piątek	
		dnia 23.	
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		sre- brem rubl.	assy- gnat. kop. rubl.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 14 $\frac{1}{2}$.	Zyta suchego - - - -	-	-
	— surowego - - - -	6 50	26
	Pszemicy ozimey - - - -	8 50	34
	— jarey - - - -	-	-
	Jęczmienia - - - -	5	20
	Owsa - - - -	4	16
	Gryki - - - -	5	20
	Grochu - - - -	8	32
	Bobu - - - -	-	-
	Siemienia lnianego - - -	7	28
	— konopnego - - -	-	-
	Krup jęczmiennych - - -	12 80	51 20
	— owsianych - - -	19 91 $\frac{1}{2}$	79 64 $\frac{1}{2}$
	— gryczanych - - -	18 72	74 88
Pud Rossyjski.	Łoju wołowego surowego -	2	8
	— — — topionego -	3	12
	Miodu przasn. z woskiem -	-	-
	Wosku topionego niebielon. -	14	56
	Świec woskowych białych -	24	96
	— — — żółtych -	18	72
	— łożowych przywożnych -	3 50	14
	— — — tu robionych -	4	16
	Włókna towarne: lnu -	-	-
	— — — — pieńki -	-	-
	Siana murożnego - - -	15	60
	— błotnego - - -	12	48
	Faska masła 6 garcowa -	3 50	14
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48 -	-	-
Od 18 do 25 listopada	Piwa krajow. becz. 40 garc. -	4	16
	— dubeltowego - - -	-	-
	Płastwa po parze indyków -	1 40	5 60
	— — — — kuf -	50	1 20
	— — — — gęsi -	60	2 40
	— — — — kaczek -	40	1 60
	Chleba razowego funt 1 -	5	3 $\frac{1}{2}$
	— — — — pytlowego przedn. -	4	16
	Mięsa funt 1 - - -	2 $\frac{1}{2}$	10
	Wódki garniec 1 - - -	80	3 20

Kurs wileński na assygnaty od dnia 24 listop. rubel srebrny 3 rub 81 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty now. r. 11 kop. 79, stary r. 11 kop. 60, imperyal r. 37 kop. $\frac{1}{2}$.